

V RAZPOKAH ŽIVLJENJA USTVARJATI PROSTOR!

Spoštovani ljubi bralci Pisma Zaveze ljubezni, dragi člani in prijatelji Schönstattskega gibanja!

V RAZPOKAH ŽIVLJENJA.... S padanjem listja in turobnim vremenom, mesec november in jesen še poudarita dneve spomina na človeško minljivost. Posebno na dan vseh svetih in na dan vernih rajnih. Ta dva dneva sta povezan z določenim razmislekom in tiho kontemplacijo. Zaradi napada na Izrael in začetka vojne v Gazi, so ju eksplozije raket in bomb, letos skoraj preglasile. Novinarska poročila in komentarji govorijo v jeziku, ki odraža šok. To so nam že znane besede: grozljivo, neznosno, nečloveško, maščevanje, povračilni ukrepi, uničenje, sovraštvo. Vključeni sta tudi besedi: požar in svetovna vojna.

Ob urejanju spomenika žrtvam vojn in tiranije, so v Berlinu v notranjost spominske stavbe imenovane „*Nova straža*“ leta 1993 postavili bronasti kip matere z mrtvim sinom, ki izraža le tiho trpljenje. Ob vznožju je napis „*Mati z mrtvim sinom*“. V izvorni, manjši velikosti je kip delo kiparke Käthe Kollwitz. Umetnica je skulpturo izdelala v letih 1937/38. Predstavlja smrt njenega sina *Petra*, ki je umrl v prvi svetovni vojni. Pogosto se ta kip imenuje tudi Pietà. Käthe Kollwitz je v času nastajanja kipa v dnevnik zapisala „... *Mati sedi z mrtvim sinom, ki ji leži med koleni v naročju. Ni več bolečina, ampak kontemplacija.*“

Doživljamo nov zagon sovraštva in nasilja, za katerega smo mislili in si želeli, da ga bomo obravnavali le še kot temo pri pouku zgodovine. »*21 Od znotraj namreč, iz človekovega srca, prihajajo hudobne misli, ...*« pravi Jezus. *glej Mr 7, 21-22* Ta novi zagon sovraštva in nasilja je veliko hujši, kot se ga mi zavedamo. Ni mogoče vedeti, kako daleč se bo stopnjevanje konflikta na bližnjem vzhodu razvilo, do tedaj, ko boste brali te vrstice. Trpljenje, ki ga povzročata sovraštvo in nasilje je vedno trpljenje zelo specifičnih ljudi. In vsak posameznik, ki mu življenje uničujeta sovraštvo in nasilje, nam na pragu smrti kaže našo človeško nemoč.

Apostol Pavel nam opisuje edinstveno izkušnjo vere v podobni stiski: »*8 Od vseh strani pritiskajo na nas, pa nismo utesnjeni. Ne vidimo poti, pa jo še najdemo. 9 Pregarjajo nas, pa nismo zapuščeni. Ob tla nas mečejo, pa nismo uničeni. 10 Vedno nosimo v svojem telesu Jezusovo umiranje, da bi se v našem telesu razodelo tudi Jezusovo življenje. 11 Čeprav še živimo, nas zaradi Jezusa vedno pošiljajo v smrt, da bi se tudi Jezusovo življenje razodelo v našem umrljivem mesu.*“ *2 Kor 4, 8-11*

... USTVARJATI PROSTORI Ljudje nismo nad dogodki in dogajanjem v teh tednih. To velja tudi za vpletene ljudi, pa naj gre za politike ali generale. Seveda za vsakim dejanjem stojijo posamezni ljudje. Toda, ko ta dejanja nasilja združimo, se pojavi večja in bolj nepredvidljiva dinamika. Tu se pojavi umestno vprašanje ali to velja tudi za kopičenje dobrih dejanj? Ali lahko tihi spomin na mater z umrlim sinom, v nas razvije moč? Ali je lahko tihi spomin močnejši od glasnega? Na ta vprašanja si poskuša vsak od nas odgovoriti individualno in vedno znova in znova. Kaj pa hudobija v naših srcih, dokler je nihče ne vidi? Na prvi pogled se ne zdi tako hudo, kajne? V citatu, ki sem ga uporabil na začetku, Jezus ne kritizira le zlobe in umora, ampak tudi »... *hudobne misli, nečistovanja, tatvine, umori, 22 prešuštva, pohlepi, hudobije, zvijača, razuzdanost, nevoščljivost, bogokletje, napuh, nespamet.*« *Mr 7, 21-22* Spričo medsebojnega dopolnjevanja in s tem zagona, je vsak od nas vendarle pomemben. Nemoč hitro prebudi fantazije o moči, kot na primer: „*S silo enkrat za vselej končajmo vse to.*“

Jezus je hodil po poti navidezne nemoči, vendar ne kot lutka sil, ki so ga obkrožale. Njegov odgovor na silo je zrasel v molitvi z Očetom v nebesih: »*36b... Daj, da gre ta kelih mimo mene, vendar ne kar jaz hočem, ampak kar Ti!*« *Mk 14, 36* „*Molitev je prošnja otroka, poslana do Očetovega srca.*“ *Dietrich Bonhoeffer* To je odgovor na vprašanje, kako močna je lahko tišina. „*Molitev je nežna in sveta moč, ki jo zoperstavljamo hudičevi moči sovraštva, terorizma in vojne.*“ *papež Francišek*

V besedilu o molitvi iz leta 1944, ko je bil pater Kantenich zaprt v koncentracijskem taborišču Dachau, je naš ustanovitelj zapisal: „*Kristus je obljubil: »Če boste kaj prosili Očeta v mojem imenu, vam bo dal.«*“ *Jn 16, 23c* Zato lahko molitev imenujemo največja moč na zemlji, vesoljna vsemogočnost. Je močnejša od moči denarja in znanosti, učinkovitejša od sile orožja in od ustvarjalne moči genija. Z eno besedo, njena učinkovitost presega moč vseh naravnih dejavnikov, naj jih poimenujemo posamezno ali jih povzamemo. Ti lahko povzročijo le naravne učinke. Z molitvijo lahko na drug način sprožimo isto stvar. Molitev odloča in končuje vojne - pogosto bolj kot orožje. ... V naravnem redu ni ničesar, česar nam ne bi mogla posredovati. Še več, molitev sega v nadnaravni red in vnaša njegove dobrine v življenje človeštva in ljudi.“ *Navodila o molitvi, Kantenich 1944*

Že v prvih dneh Schönstatta je nastalo posebno molitveno gibanje. Člani Schönstatta na deželi, so želeli svoje vsakdanje življenje in delo opravljati v notranji povezanosti s Prasvetiščem in so v Schönstatt pošiljali svoje konkretne molitvene namene. Tisti, ki so v Schönstattu delali „*s polnim delovnim časom,*“ so te namene prinašali v Prasvetišče. V tistih dneh, so čas, ki so si ga vzeli za to molitev po svojih konkretnih namenih, imenovali „*Marijanska častna služba.*“

Pater Kantenich na to opozarja z besedami: „*Le tisti, ki znajo pravilno oceniti moč molitve, lahko začutijo velik pomen našega Marijanskega častnega bogoslužja za dobrobit in blaginjo celotne družine. Marijansko častno službo radi imenujemo ljubeča molitvena moč Schönstatta in s tem primerno izražamo njen položaj v celotni strukturi naše družine, njene naloge in naša pričakovanja. Način, kako vsaka generacija vrednoti Marijansko častno službo je nedvoumno merilo narave in stopnje njene nadnaravne drže. Kot otroci našega časa, zlahka pademo v nevarnost, da bi malikovali delo in posel. Častno služenje v molitvi, je učinkovita in trajna protiutež aktivizmu, ki je ni mogoče dovolj močno poudariti in mobilizirati. ...*“

Ker je današnji svet iz svojih snovanj izločil veliko moč molitve je postal brezvoljen. Reši ga lahko le vrnitev k molitvi. Vse to nas navdihuje, da se iz ljubezni do naše Schönstattske družine, zanjo vedno znova zatekamo z gorečimi prošnjami k Bogu, ter ga prosimo: za njeno rodovitnost, za njeno zmagoslavje v bojih današnjega časa, za kanonizacijo svetnikov iz njenih vrst, za njeno pravilno uporabo svobode do konca časov, za rodovine poklice v njej, za dobre starše in predstojnike, za poslanstvo Schönstattata v svetu in v Cerkvi. ..."

V svoja razmišljanja sem vključil ta jasna sklicevanja na pomen molitve, ker so se pojavila v razmerah vojne in zajetja talcev. Naredimo prostor molitvi za svoje potrebe in za mir v svetu. Zaupanje tvega! Čisto in jasno nam to pove geslo letošnje „Noči svetišča - Tvegaj in zaupaj!“ **Zaupanje** kot perspektiva letošnjega letnega gesla, Schönstattskega gibanja ni „dekoracija za napoved vremena.“ **Je tveganje!** Toda tveganje, z močnim temeljem. Temelji na Zavezi ljubezni s Presveto Materjo in na izkušnji vere mnogih rodov vernikov.

S toplimi pozdravi iz kraja milosti v Schönstattu!

pater Ludwig Güthlein, Schönstattsko gibanje, Nemčija

